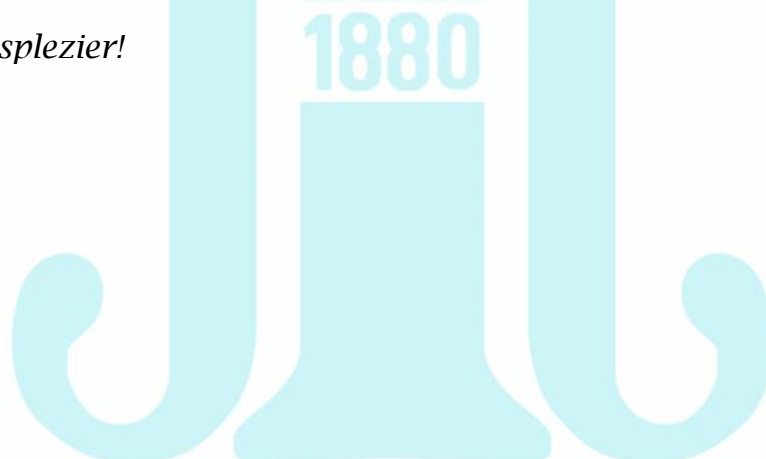

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

DE TOVENAAR VAN OZ

Een toneelsprookje in dertien taferelen

door

1880

Eliane Vanherle

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2016

Nr.1783

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste DERTIEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt u van de uitgever een formulier 'Aanvraag tot opvoering'. Op dit formulier moet u plaats en datum(s) van opvoering invullen. Het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) aan Toneelfonds J. Janssens worden bezorgd of digitaal worden ingediend via www.toneelfonds.be → opvoering.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt men dan van Toneelfonds J. Janssens de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten.

Iedereen die een 'Aanvraag tot opvoering' indient wordt verondersteld de 'algemene voorwaarden aanvraag opvoering' (zoals ze vermeld staan op onze website) te kennen en te aanvaarden.

(Indien u geen toegang tot internet hebt, gelieve ons dit te melden. Dan sturen wij u graag per post een exemplaar van deze algemene voorwaarden.)

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer u niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland contacteert u:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING!

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *DE TOVENAAR VAN OZ* op te voeren moet de naam van auteur *ELIANE VANHERLE* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

© 1989 Toneelfonds J. Janssens/Eliane Vanherle
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden veeleuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

PERSONAGES

(onbeperkt aantal spelers)

Dorothy

Toto, haar hond

Tante Em

Vogelverschrikker

Blikken Man

Laffe Leeuw

De goede Heksen van het Noorden en het Zuiden

De slechte Heks van het Oosten

Oz, de Grote Tovenaar

De bewoners van de Saffieren Stad.

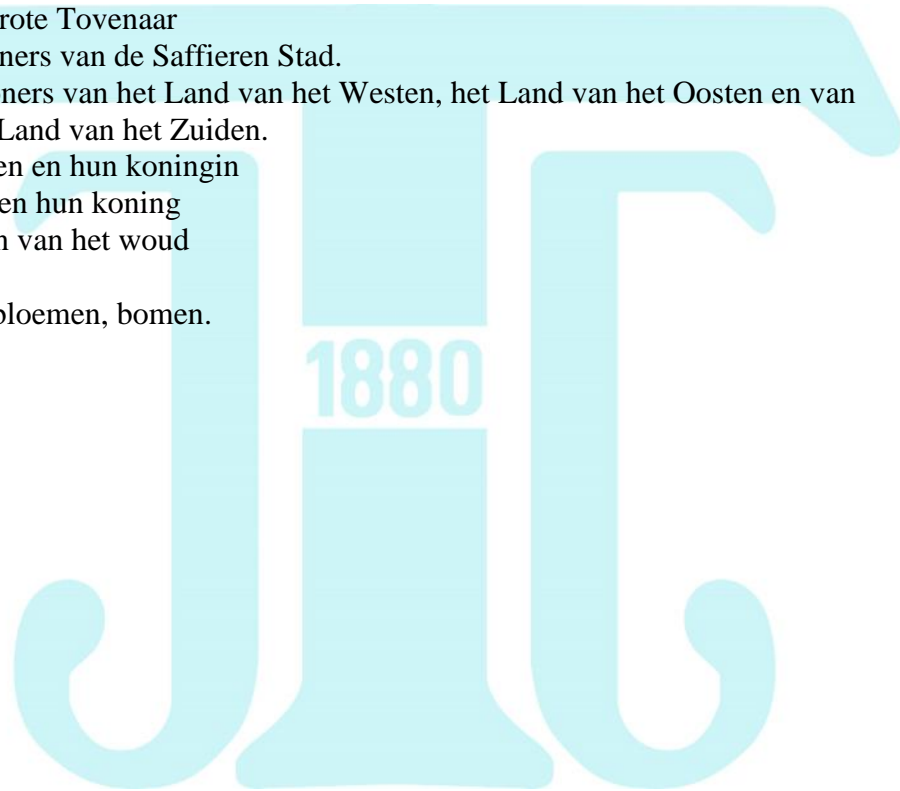
De bewoners van het Land van het Westen, het Land van het Oosten en van
het Land van het Zuiden.

De muizen en hun koningin

De apen en hun koning

De dieren van het woud

Vogels, bloemen, bomen.

EERSTE DEEL

EERSTE TAFEREEL

(Men hoort hevige wind voor het doek opengaat.)

MANNENSTEM : Vlug naar de kelder vrouw, er is gevaar. Een wervelstorm..

VROUWENSTEM : Vlug Dorothy, kom meisje.

(Hondengeblaf)

DOROTHY : Toto kom. Wacht even tante Emmy. Ik vind Toto niet. Het is ook zo donker. Toto, Toto. *(weer geblaf)* Wat gebeurt er ? Ik ben bang...Toto. Oooo. De storm neemt ons huisje mee. Toto. *(geblaf)* Hier ben je. Niet bang zijn, ik ben bij je...

(Hevig huilende wind, dan een vreselijke slag en diepe stilte. Even later gaat het doek open. Men ziet een klein huis midden een veld bloemen (meisjes). Dorothy, in een blauw-en-wit geruit jurkje, doet voorzichtig de deur open, kijkt rond en komt dan buiten. Toto loopt blaffend rond.)

Toto, wat is er gebeurd? Waar zijn we?

TOTO : Waf, waf.. *(geblaf gaat langzaam over in praten)* Waf, wa...da.. do... Doro... Dorothy...Dorothy, ik..kan... praten... Dan zijn we ver weg van oom Henry.. en tante Emmy.

DOROTHY : Zijn we dan niet meer in Amerika, in Kansas?

TOTO : Zie je dat dan niet aan de bloemen en de vogels? En hoor je het niet aan mij? Ik kan praten. *(loopt rond en blaft en roept)*

BLOEMEN EN VOGELS : Welkom, Grote Tovenares. Welkom.

(Dans rond Dorothy: is een uiting van eerbied.)

TOTO : Zie je nu waar we zijn? In Wonderland. In Toverland.

DOROTHY : Kijk eens, daar komen mensen. Maar hoe raar...

(Er komen mensen op, alle in blauw gekleed: meisjes en vrouwen met blauw haar, de mannen met ook blauwe baarden. Voorop gaat een heel statige dame, in het wit met een hoge hoed met sluier.)

WITTE DAME : Welkom, edele Tovenares. *(Allen herhalen dit)* Welkom in het land van de Knabbelaars. Wij zijn u zo dankbaar dat u de slechte Heks van het Westen heeft gedood en dat u onze mensen bevrijd heeft.

DOROTHY : *(Is erg verwonderd en buigt diep)* Ik dank u. U is zeer vriendelijk voor mij. Maar u vergist zich: ik heb nog nooit iemand gedood, zelfs geen vlieg.

WITTE DAME : Uw huis deed het dan en dat is voor ons hetzelfde. Kijk. Er steken nog twee benen onder het hout uit.

DOROTHY : *(Slaakt een kreet)* Oei,oeioei... Ons huis moet op haar gevallen zijn. Vlug, vlug, wat kunnen we doen. Helpt u mij even.

WITTE DAME : *(heel kalm)* Er is niets meer aan te doen. Ze is dood.

DOROTHY : Wie was dat dan ?

WITTE DAME : Zij was de slechte heks van het Westen. Alle Knabbelaars waren haar slaven. Zij moesten dag en nacht heel hard voor haar werken. Nu zijn ze vrij en ze zijn u heel erg dankbaar.

(Knabbelaars knikken instemmend, komen haar hand drukken of buigen diep.)

DOROTHY : Is u ook een Knabbelaar ?

(Reactie van de Knabbelaars. Sommigen lachen verlegen, anderen doen verontwaardigd.)

WITTE DAME : Neen, maar ik ben hun vriendin. Ik woon in het Land van het Noorden. Toen ze zagen dat de Heks van het Westen dood was hebben ze me

verwittigd en ik ben onmiddellijk gekomen. Ik ben de Heks van het Noorden.

DOROTHY : *(met hand voor de mond)* Hemeltje. Is u een echte heks?

WITTE DAME : O ja. Maar ik ben een goede heks en de mensen houden allen van me.

(algemene instemming)

Ik ben echter niet zo machtig, veel minder dan de Boze Heks van het Westen was. Anders had ik de Knabbelaars zelf al lang bevrijd.

DOROTHY : Maar ik dacht dat alle heksen slecht waren. *(Je moet kunnen zien dat ze het nog niet erg vertrouwt en Toto is achter haar gekropen.)*

WITTE DAME : Neen hoor. Dat is fout. Er waren vier heksen in het Land van Oz. Twee van hen, de Heks van het Zuiden en die van het Noorden zijn goede. Ik weet dat het waar is. Ik kan me niet vergissen want ik ben zelf één van de twee goede. De Heksen van het Oosten en die van het Westen deugden niet. Maar nu u één van hen gedood heeft is er gelukkig maar één meer over : de slechte Heks van het Oosten.

DOROTHY : Maar tante Em heeft me verteld dat alle heksen al lang gestorven zijn.

WITTE DAME : Wie is tante Em?

DOROTHY : Mijn tante bij wie ik woon in Kansas, waar ik vandaan gekomen ben.

WITTE DAME : Ik weet niet waar Kansas is. Ik heb nog nooit over dat land gehoord. Is het een beschaafd land?

DOROTHY : Natuurlijk.

WITTE DAME : Dat is dan de reden. In beschaafde landen zijn geen heksen meer over, of geen tovenaars. Maar het Land van Oz, weet je, werd nooit beschaafd, want wij zijn gelukkig afgesneden van de rest van de wereld. Daarom wonen er bij ons nog heksen en tovenaars.

DOROTHY : Wie zijn de tovenaars?

WITTE DAME : *(heel eerbiedig)* Oz zelf is de Grote Tovenaar. Hij is machtiger dan wij allen samen. Hij woont in de Saffieren Stad.

KNABBELAAR : *(met luide gil)* O. Kijk. De Heks van het Westen is weg.

(Algemene verwarring en angst.)

WITTE DAME : Kom, kom. Niet bang zijn. Ze was zo oud dat ze snel opgedroogd is. Ze is nu voorgoed, volledig verdwenen. *(Er liggen nog wel schoenen. Ze blaast het stof er af en geeft ze aan Dorothy)* Die zijn nu voor jou, meisje, jij mag ze dragen.

KNABBELAAR : De Heks van het Westen droeg deze schoenen. We denken dat het betoverde schoenen zijn, maar welke de betovering is, weten we niet, ook de Heks van het Noorden niet. *(deze schudt het hoofd)*

DOROTHY : Dank u wel. Ik ben er heel blij mee. Maar als u het niet erg vindt, zou ik nu graag terug naar huis gaan, naar tante en oom, want ze zullen zeker ongerust zijn. Kan u me helpen de weg te vinden?

(De Knabbelaars praten door mekaar : "De weg naar Kansas?" Ze schudden het hoofd.)

KNABBELAAR : Helemaal in het Westen, niet ver van hier, is er een grote woestijn, waar niemand over kan : men heeft het al geprobeerd. U zou er sterven, meisje.

KNABBELAAR : In het Zuiden is het ook zo. Ik ben er geweest, ik heb het begin van de woestijn gezien. Het Zuiden is het Land van de Potjeskijkers.

KNABBELAAR : Men heeft me verteld dat ook in het Oosten, in het Land van de Pinkers en van de Boze Heks, een woestijn is.

WITTE DAME : Het Noorden is mijn gebied en aan de rand is er dezelfde grote woestijn die het hele Land van Oz omringt. Ik vrees dat je bij ons zult moeten blijven wonen.

(Dorothy begint te wenen. De vriendelijke Knabbelaars kunnen dit niet aanzien en beginnen ook te wenen.)

Wacht even, we zullen mijn hoed vragen wat we moeten doen. *(Ze neemt haar hoed af, draait hem rond, houdt hem dan voor zich en zegt heel plechtig)*

Hoedje, hoedje, hoedje mijn

Zeg me wat het nu moet zijn.

Geef me raad, geef me raad,
Zeg me hoe 't met het meisje gaat.

(Aanzwellende muziek en dan een stem : "Laat Dorothy naar de Saffieren Stad gaan". Muziek verdwijnt. De Witte Dame zet de hoed weer op.)

Zeg me. Is je naam Dorothy ?

DOROTHY : Ja, mevrouw. U kunt echt toveren.

WITTE DAME : Dorothy, jij moet naar de Saffieren Stad gaan. Misschien zal Oz je helpen.

DOROTHY : Waar is de Saffieren Stad?

WITTE DAME : De stad is net in het midden van ons land.

DOROTHY : Is Oz een goede man?

WITTE DAME : Hij is een goede Tovenaar. Of hij een man is, weet ik niet. ik heb hem nooit gezien.

DOROTHY : Hoe kan ik bij hem geraken?

WITTE DAME : Je zult te voet moeten gaan vrees is. Het is een lange weg door streken die niet zo mooi zijn als die in het land van onze vrienden de Knabbelaars, streken die donker en gevaarlijk zijn. Je zult ook mooie dingen zien. Ik zal trachten zoveel toverkracht te gebruiken als ik kan om je te behoeden voor gevaren.

DOROTHY : Komt u met me mee, a.u.b.?

WITTE DAME : Dat kan ik niet liefje, echt niet. Maar ik zal je iets geven. Niemand zal ooit het meisje durven kwetsen dat het teken van de Heks van het Noorden draagt. *(Ze neemt een witte hanger en hangt hem Dorothy om de hals)* De weg naar de Saffieren Stad is met gele stenen geplaveid. Je kan dus niet verloren lopen. Wanneer je bij Oz komt, wees dan niet bang en vertel hem alles en vraag hem je te helpen. Dag liefje.

DOROTHY : Dag mevrouw. Dank u voor alles.

(De Witte dame verdwijnt, nagekeken door iedereen.)

KNABBELAARS : Veel geluk. Tot ziens. Daaag. *(Ze gaan wuivend weg.)*

DOROTHY : Dag, dag allemaal. Bedankt. Dag. *(Ze neemt de schoenen en keurt ze, bekijkt haar eigen schoenen.)* Ik zal deze maar aantrekken. Ze zijn beter dan mijn oude. Ik geloof dat deze onverslijtbaar zijn. Kijk Toto, ze passen. Wat zijn ze gemakkelijk. Ik kan er wel mee dansen. *(Ze buigt voor Toto en danst even met hem maar hij doet te gek en dan danst ze met enkele bloemen.)* Nu moeten we gaan, Toto. Dag bloemen, dag. *(Ze verlaat dansend het toneel, nagewuifd door de vogels en bloemen.)*

(donker)

TWEEDE TAFEREEL

(Op het toneel staan korenschoven en een levensgrote vogelverschrikker aan een paal vastgebonden.)

DOROTHY : *(komt op met Toto)* Wat een mooi land en zo vruchtbaar. En zo'n lieve huisjes. Heb je ze gezien, Toto?

TOTO : Waf, waf. Allemaal blauwe huisjes in blauwe straatjes. Alles is hier blauw.

(Er komen enkele Knabbelaars op)

KNABBELAAR : Gegroet, grote Tovenares.

DOROTHY : Ik ben Dorothy en geen Tovenares.

KNABBELAAR : Ik heet Bokka en toch ben ik een Knabbelaar. U moet wel een Tovenares zijn want u draagt zilveren schoenen. U heeft ook wit in uw jurk en slechts heksen en tovenaressen mogen wit dragen. En u draagt het teken van de Heks van het Noorden. U moet de Tovenares zijn die de Heks van het Westen doodde.

TOTO : *(erg fier)* Dat klopt maat. Zij is het.

DOROTHY : Toto, niet gek doen. Vriend Knabbelaar, mijn jurk is blauw en wit.

KNABBELAAR : Hoe vriendelijk van u om ook blauw te dragen. Blauw is onze kleur

en wit is de heksenkleur. Daarom bent u een goede Heks.

DOROTHY : Wij zijn op weg naar de Saffieren Stad. Is die nog ver?

KNABBELAAR : Nog wel enkele dagen. Wij wensen u een goede reis.

(De Knabbelaars gaan verder en ook Dorothy wil dit doen als ze de vogelverschrikker ziet. Ze blijft staan en bekijkt hem. De vogelverschrikker pinkt.)

DOROTHY : Toto zag je dat ? Hij pinkte naar me.

TOTO : Wat? *(Toto komt kijken)* Warempel Dorothy, hij knipoogt.

VOGELVERSCHRIKKER : Dag.

DOROTHY : Zei u iets?

VOGELVERSCHRIKKER : Welja. Ik zei : "Dag". Beleefd, niet? Hoe maakt u het?

DOROTHY : Heel goed. Dank u wel. Hoe maakt u het?

TOTO : Wauw, wat zijn we beleefd. *(Kwade reactie van Dorothy)*

VOGELVERSCHRIKKER : Niet zo goed. Want het is niet zo prettig om zo maar aan een paal te hangen en om dag en nacht kraaien te verjagen.

DOROTHY : Kan u er niet af?

VOGELVERSCHRIKKER : Zou u mij niet kunnen helpen. Ik zou u zeer dankbaar zijn indien u mij kon helpen.

DOROTHY : Help even, Toto. Toto! Toto, wat krijgen we nu? Plotseling doof geworden? Toto, je bent toch niet jaloers?

TOTO : Jaloers? Ik jaloers? Hoe kom je erbij?

DOROTHY : Omdat ik je ken. Komaan, help me even. Je weet toch dat je mijn beste vriend bent.

TOTO : Echtig en techtig? *(Dorothy knikt en knuffelt hem. Als een gek rent hij rond en vliegt op de paal toe, botst ertegen, loopt even 'dronken' over het toneel maar helpt dan Dorothy. Als de vogelverschrikker los is, zakt hij prompt door de knieën. Toto, die de vogelverschrikker ondersteunt, kreunt hierbij afgewisseld met aanmoedigingskreten. Na een tijdje gaat het al wat beter en kan de vogelverschrikker gaan, afwisselend met komische door-de-benen-knikken.)*

DOROTHY : Hoe gaat het nu?

VOGELVERSCHRIKKER : Dank u wel. Ik voel me al een heel ander mens, al ben ik nog niet zo erg oud. Om juist te zijn: ik ben van eergisteren. Een Knabbelaar maakte me, vulde me op met stro en gaf me oren. Daarom hoorde ik: "Zijn oren staan niet recht." "Dat geeft niet. Geef hem nu maar ogen. Goed zo. Blauwe." "En hoe vind je zijn neus en zijn mond?" "Ze zijn wel wat groot, maar dat geeft niet."

TOTO : Hé, dat is plezant. Wie deed je na?

VOGELVERSCHRIKKER : Dat waren Knabbelaars. Ik praatte toen nog niet want ik wist niet waarvoor mijn mond diende. Dat leerde ik van de kraaien. Want die kwamen en aten toch van het graan. Toen ze zagen dat het mij ongelukkig maakte, troostten ze me en zegden: "Trek je er niets van aan: je bent een slechte omdat je geen hersens hebt. Je hebt stro in je hoofd. Je kunt maar een echte mens zijn als je hersens hebt." Wat zou ik gelukkig zijn als ik die had. Maar zeg me eens: wie zijn jullie?

DOROTHY : Ik ben Dorothy en ik kom uit Kansas, in de Verenigde Staten van Amerika.

TOTO : De Knabbelaars denken dat ze een Tovenaar is. Wij zijn op weg naar de Grote Oz in de Saffieren Stad, om te vragen om ons naar huis te sturen.

VOGELVERSCHRIKKER : Waar is de Saffieren Stad? En wie is Oz? En wat is dat rare wezen? (*reactie van Toto*)

DOROTHY : Weet je dat dan niet? (*idem*)

VOGELVERSCHRIKKER : Ik weet niets: ik heb geen hersens.

DOROTHY : Dat wezen is een hond. Het is mijn vriend Toto. Oz is de Grote Tovenaar en hij woont in de Saffieren Stad.

VOGELVERSCHRIKKER : Een Tovenaar? Zou hij mij geen hersens kunnen geven?

DOROTHY : Kom maar mee: ik zal het voor je vragen.

TOTO : Waf, waf, waf. We zijn niet meer alleen. (*Bij Toto's geblaf doet vogelverschrikker raar*)

VOGELVERSCHRIKKER : Vriend Toto, wat was dat?

DOROTHY : Je moet niet bang zijn. Toto vergeet nu en dan nog eens dat hij kan praten en dan blaft hij. Maar blaffende honden bijten niet.

VOGELVERSCHRIKKER : Ik was niet bang. Ik wist alleen niet wat er gebeurde. Je

ziet dat ik naar Oz moet : zonder hersens zal ik een domme kinkel blijven.

TOTO : *(Wil indruk maken en tracht zich groter voor te doen)* Echt niet bang? *(blaft nog eens hard)*

VOGELVERSCHRIKKER : Jongen toch : ik voel geen pijn, heb nooit honger, word niet moe en ben bang voor niets. Of toch wel. Ik zal je iets verklappen: *(kijkt rond)* Ik ben bang voor... voor... voor een brandende lucifer.

DOROTHY : Vrees maar niets. Want ik speel nooit met brandende lucifers. Tante Em zegt dat dat veel te gevaarlijk is. Kom, op stap.

(donker)

TUSSENTAFEREEL

HEKS VAN HET OOSTEN : Hahaha, ze denken dat ik het niet weet. Dat vervelend wicht met haar onnozele hond loopt ergens rond op weg naar Oz. Wat zou ze van plan zijn? Ik, de slechte heks van het Oosten, móét het weten. Weten jullie het soms? Dan kan ik ze vangen en lekker betoveren. Ik moet terug naar mijn kasteel om haar in mijn spiegel te bespieden. Hahaha, ik zal je wel krijgen...

DERDE TAFEREEL

(Het is tamelijk donker. Links vooraan een boom met ertegen geleund een blikken man in een eigenaardige onbeweeglijke houding met zijn bijl omhoog. Rechts slapen Dorothy en Toto. Vogelverschrikker houdt de wacht, met de rug naar de blikken man. Langzaam wordt het lichter. Vogels fluiten, slapende bloemen gaan open en dansen weg. Dorothy en Toto worden wakker.)

VOGELVERSCHRIKKER : Goede morgen. Wat heb jij heerlijk geslapen zeg. En toch vind ik het niet praktisch dat je moet eten en slapen. Maar ja, jullie hebben hersens en die zijn al die moeilijkheden wel waard.

(Dorothy maakt wat opschik en eet iets uit haar mandje. Toto loopt rond met

zijn heen en ziet de blikken man.)

TOTO : Dorothy, kom eens zien. Wat is dit?

(Dorothy en de vogelverschrikker komen dichterbij en dan hoort men gekreun.)

DOROTHY : Was u dat die kreunde?

BLIKKEN MAN : *(spreekt heel moeilijk)* Ja hoor. Ik kreun al meer dan een jaar maar niemand hoorde me of kwam me helpen.

DOROTHY : Wat kan ik voor je doen?

BLIKKEN MAN : Haal vlug mijn oliekan en smeer mijn gewrichten. Ze zijn zo erg verroest dat ik ze helemaal niet meer kan bewegen. Ginder in dat hutje staat mijn kan.

(Na wat geharrewar gaat Dorothy links weg achter het toneel. Vogelverschrikker wil de arm naar beneden trekken.)

TOTO : Pas op, dat doet pijn. Wacht tot Dorothy terug is.

BLIKKEN MAN : Ja, alstublieft.

VOGELVERSCHRIKKER : Sorry. Weer niet geredeneerd, ouwe jongen. *(wijst op zichzelf)*

DOROTHY : *(Op met kan)* Waar moet ik smeren? Waar zijn je gewrichten?

BLIKKEN MAN : Smeer eerst mijn nek.

(Dorothy doet dit, vogelverschrikker komt helpen en draait voorzichtig - na een laatste waarschuwing van Toto - Blikken Mans hoofd heen en weer tot deze het zelf kan.) Nu mijn armen. *(Weer hetzelfde. Blikken Man zucht van opluchting en laat zijn bijl zakken.)*

Eindelijk. Ik heb die bijl zo gehouden sinds ik roestte. Als je nu mijn benen wil smeren zal ik weer helemaal in orde zijn. *(dit gebeurt)* Dank je, dank je. *(met stijve buigingen)* Wat ben ik jullie dankbaar. Ik zou hier voor eeuwig gestaan

hebben als jullie me niet gered hadden. Waaraan heb ik het te danken dat jullie hier voorbij kwamen?

DOROTHY : Wij zijn op weg naar de Saffieren Stad, naar de Grote Oz.

BLIKKEN MAN : Waarom wensen jullie Oz te zien?

TOTO : Vogelverschrikker wil hersens vragen om in zijn hoofd te steken in plaats van het stro.

VOGELVERSCHRIKKER : En Dorothy en Toto willen weer naar huis.

BLIKKEN MAN : Denk je dat hij mij een hart zou kunnen geven?

VOGELVERSCHRIKKER : Dat denk ik wel.

DOROTHY : We kunnen het in ieder geval aan Oz vragen.

BLIKKEN MAN : Als jullie het dan toelaten zou ik jullie wel willen vergezellen.

VOGELVERSCHRIKKER : Oké. Kom maar mee. Hé, dat rijmt.

TOTO : Bravo heerschap.

(Vogelverschrikker stapt fier rond, met de neus in de lucht en struikelt over een houtblok en wordt onmiddellijk geholpen door Blikken Man.)

BLIKKEN MAN : Als je rond dat hout was gelopen zou je niet gevallen zijn.

VOGELVERSCHRIKKER : *(verwonderd, schudt dan het hoofd)* Je ziet het, niet? Ik kan niet nadenken zonder hersens.

BLIKKEN MAN : Ja maar, hersens zijn niet het voornaamste. Ik had eens een hart en hersens. Ik kan het dus weten wat het beste is. Ik was eens een man van vlees en bloed. De Heks van het Westen betoverde mijn houthakkersbijl, die hakte mij in stukken. Een blikmaker kon me gelukkig helpen, zoals je ziet. Ik kon verder leven maar ik verloor mijn hart en mijn gevoelens. Op zekere dag werd ik verrast door een hevige regenbui. Voor ze over was kon ik me al niet meer bewegen. Terwijl ik hier stond, had ik veel tijd om na te denken. Ik wist nu dat iemand die geen hart heeft, van niemand kan houden. Daarom ga ik mee naar Oz.

VOGELVERSCHRIKKER : Ik begrijp je, Blikken Man. En toch vraag ik hersens. Want een domme gek zou niet weten wat met een hart aan te vangen, als hij er een had.

DOROTHY : Jullie kunnen beiden vragen wat je het liefst hebt. Maar om dat te doen moeten we toch eens gaan opstappen.

(Ze stemmen in en willen verdergaan, maar er klinkt een hevig gebrul en een leeuw komt opgestormd. Hij grijpt eerst Vogelverschrikker en gooit hem op de grond. Hij duwt ook Blikken Man uit de weg maar roept dan "au". Toto loopt blaffend op de leeuw toe. De leeuw wil ook Toto grijpen, maar dan loopt Dorothy op de leeuw toe en trommelt met haar vuisten op de snuit van de leeuw.)

Durf Toto eens bijten. Je moest je schamen: zo'n groot beest en dat wil een kleine hond bijten.

LEEUEW : *(kinderachtig)* Ik beet niet.

DOROTHY : Neen, maar je probeerde het. Je bent niets dan een grote lafaard.

LEEUEW : Ik weet het, ik heb het altijd geweten dat ik een Laffe Leeuw ben. Hoe kan ik het verhelpen?

DOROTHY : Dat weet ik niet. Maar het is een schande dat je een opgevlude man als Vogelverschrikker sloeg.

LEEUEW : Is hij opgevlud?

DOROTHY : Natuurlijk. Zie maar hoe gemakkelijk ik hem recht zet.

LEEUEW : Ik vond het al eigenaardig dat hij zo licht was. Is die andere ook opgevlud?

DOROTHY : *(Helpt ook Blikken Man)* Neen, hij is van sterk blik gemaakt.

LEEUEW : Daarom deed mijn klauw pijn. En wat is dat beestje?

DOROTHY : Dat is Toto, mijn hond.

LEEUEW : Is hij opgevlud of van blik?

DOROTHY : Hij is zoals jij en ik: van vlees en bloed. Hij is mijn allerbeste vriend.

LEEUEW : Alleen een lafaard zoals ik zou zo'n lief beestje willen bijten. Oooo, wat ben ik ongelukkig, ik ben toch zo laf. *(Hij gaat vooraan op de scène zitten wenen, veegt zijn ogen af met zijn staart en snuit erin.)*

DOROTHY : Waarom ben je laf?

LEEUEW : Dat weet ik niet. Ik vrees dat ik zo geboren werd. Alle dieren verwachten van me dat ik dapper ben, want iedereen denkt toch dat de leeuw, de Koning der

Dieren, moedig is. Maar ik ben bang, voor dieren en voor de mens. Om dat te verstoppen brul ik altijd heel hard. Tot nu toe heeft nog nooit iemand dit opgemerkt maar toch ben ik erg... *(snik)* ...onge....

(Nieuwe huilbui, erg komisch. Ondertussen is ook Blikken Man beginnen huilen. Hij wil iets zeggen maar de scharnieren van zijn mond werken niet meer. Hij loopt op Dorothy toe, wijzend op zijn mond. Dorothy zit met haar armen om de leeuw heen om hem te troosten.)

DOROTHY : Och arme, kan je niets meer zeggen? *(Ze wil helpen maar Vogelverschrikker is er al met de kan.)*

BLIKKEN MAN : Vriend, Laffe Leeuw, wil je proberen niet meer te huilen, want je ziet wat er dan gebeurt.

LEEUEW : Goed hoor, ik zal eraan denken.

DOROTHY : Zouden we nu niet opstappen? We moeten verder.

TOTO : En we vragen Oz moed voor Laffe Leeuw.

LEEUEW : Moed? *(spelt) M O E D ? (Hij pakt Toto op en zoekt hem.)*

(donker)

VIERDE TAFEREEL

(Als het licht aan gaat, zien we een veld klaprozen. Onze vier vrienden komen op.)

DOROTHY : Bloemen, prachtige bloemen. Vinden jullie ze ook niet mooi?

VOGELVERSCHRIKKER : Ik veronderstel dat ze mooi zijn. Met hersens zou ik ze vast mooi vinden. *(Schudt hierbij overtuigd het hoofd)*

BLIKKEN MAN : Had ik een hart, ik zou ervan houden.

LEEUEW : Ik heb altijd van bloemen gehouden omdat ze zo teer zijn. Maar deze zijn wel erg rood...